

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 21.

Utgitt 2 juni.

1928

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i medhold 31 mai. av lov av 20 februar 1926 om motorvogner § 21, 7. ledd, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

På de offentlig veier innen Hol herred i Buskerud fylke må erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute ikke foretas av andre enn dem som får fylkesveistyrets bevilling hertil.

Til bevillingen kan fylkesveistyret knytte nærmere betingelser om takster, største passasjerantall, godkjennelse av vogner m. v.

Undtatt fra disse bestemmelser er befordring fra sted beliggende utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet.

Enn videre er undtatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre og transport av syke som trenger hurtig hjelp, hotellere befordring av egne overnattende gjester, samt befordring som utføres av skyssstasjonsholdere innen eget skyssområde.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i medhold 31 mai. av lov av 20 februar 1926 om motorvogner § 21, 7. ledd, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

På offentlige veier innen Strinda herred i Sør-Trøndelag fylke må erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute ikke foretas av andre enn dem som får politimesterens tillatelse dertil.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående takster, største passasjerantall, avgift for særskilt registrering m. v. fastsettes av formannskapet efter forslag av politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjennelse.

Undtatt fra disse bestemmelser er befordring fra sted beliggende utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet.

Enn videre er undtatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre samt syke som trenger hurtig hjelp.

Disse bestemmelser trer i kraft den 1 januar 1929.

1 juni. **Lov om forandring i lov om folkeskolen**
 Nr. 1. i kjøpstædene av 26 juni 1889.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 mai 1928 sålydende:

§ 14 fjerde ledds annet punktum i lov om folkeskolen i kjøpstædene av 26 juni 1889, jfr. tilleggslov av 13 mai 1927 (nr. 2), opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

1 juni. **Lov om opdragende behandling av unge**
 Nr. 2. lovovertredere.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 mai 1928 sålydende:

§ 1. Når retten idømmer en person, som har fylt 18 men ikke 23 år, straff av fengsel for en eller flere forbrydelser, og den ikke bestemmer at fullbyrdelsen skal utsettes (straffelovens § 52), skal den overveie, om der under hensyn til domfeltes fortid, karakter og livsførsel er grunn til å anta, at han trenger en opdragende påvirkning i en arbeidsskole for å holde sig fra å begå nye forbrydelser, og at sådan påvirkning vil være formålstjenlig. I bekræftende fall bør retten i dommen gi påtalemyndigheten bemyndigelse til å anbringe domfelte i en arbeidsskole. Skjer sådan anbringelse, bortfaller den idømte straff. Hvis domfelte tidligere har vært anbragt i arbeidsskole efter denne lov, kan retten ikke påny gi bemyndigelse til sådan anbringelse.

§ 2. Er nogen ved tidligere dom idømt straff, som endnu ikke er fullbyrdet, kan retten bestemme, at også denne straff skal bortfalle, hvis domfelte i henhold til en senere dom blir anbragt i arbeidsskole.

§ 3. Hvis en person, som i henhold til denne lov er anbragt i arbeidsskole eller som er utskrevet på prøve fra sådan, siktes for en forbrydelse eller forseelse, og påtalemyndigheten beslutter å undlate påtale overensstemmende med straffeprosesslovens § 85, bør den angående de nærmere betingelser for påtaleundlatelsen rådføre sig med arbeidsskolens direktør.

§ 4. Til optagelse av dem som skal behandles efter denne lov, oppretter staten en arbeidsskole for menn og — om det finnes hensiktsmessig — en for kvinner. Den sistnevnte kan utgjøre en særlig avdeling av en annen anstalt for kvinner. 1 juni.
Nr. 2.

§ 5. I spissen for arbeidsskole skal stå en av Kongen ansatt direktør.

Forsåvidt intet motsatt er bestemt, har direktøren den besluttende myndighet i alle arbeidsskolens anliggender.

Ved enhver arbeidsskole skal der være et funksjonær-råd, bestående av direktøren og dem av arbeidsskolens tjenestemenn som nærmere bestemmes, til behandling av de saker som i denne lov eller ved reglement foreskrives.

Ved enhver arbeidsskole skal der være et tilsynsråd, bestående av en dommer, et medlem av påtalemyndigheten og to andre menn — ved arbeidsskole for kvinner to kvinner. Vedkommende regjeringsdepartement opnevner medlemmer av rådet og i fornødent fall stedfortredere for disse samt innen deres midte en formann og en næstformann. Opnevnelsen skjer for et år ad gangen. Rådets medlemmer kan tilståes en passende godtgjørelse.

§ 6. I arbeidsskole undergis elevene sådan behandling som kan utvikle deres arbeidsevne og fremme deres moralske og fysiske utvikling. Undervisningen omfatter et utvalg av praktiske arbeidsgrener. Elever som er skikket for det, skal i så stor utstrekning som det er mulig, gis faglig opplæring. Ved siden herav gis der dem også sådan annen undervisning som finnes tjenlig.

Viser elever i arbeidsskole flid og god opførsel, kan der foruten annen begunstiggelse tilståes dem arbeidsbelønninger, som blir å anvende efter nærmere regler som gis derom.

§ 7. Elever som er syke, kan innlegges i sykehus; de som viser fremtredende sjelelige eller legemlige mangler, kan søkes anbragt i anstalter som mottar sådanne personer. Elever som befryktes å lide av sjelelige mangler, kan undergis iakttagelse også utenfor arbeidsskolen. Svangre kvinner kan overføres til pleie utenfor arbeidsskolen. Bestemmelse treffes i de her omhandlede tilfelle av vedkommende regjeringsdepartement. Hvor der må handles uten opsettelse, innhenter direktøren så snart som mulig bakefter departementets godkjennelse av den trufne forføining.

§ 8. Den som er anbragt i arbeidsskole, kan beholdes i denne i inntil 3 år (se dog § 9), ved utløpet av hvilken tid han blir å utskrive på prøve.

Hvis hensikten med behandlingen antas opnådd, kan han, efterat spørsmålet er behandlet i funksjonærrådet, av direktøren besluttet utskrevet på prøve før utløpet av nevnte frist.

Under særlige forhold kan departementet efter direktø-

1 juni. rens anbefaling og efterat funksjonærrådets uttalelse er inn-
Nr. 2. hentet, besluttet endelig utskrivning ved eller før innsettelses-
tidens utløp.

Behandlingen kan av vedkommende regjeringsdepartement besluttet avbrutt, hvis det på grunn av elevens helbred eller av andre vektige grunner finnes påkrevet.

Uten hinder av disse bestemmelser kan det efter skriftlig ansøknin g fra en elev som skulde utskrives på prøve eller som er utskrevet på prøve, tillates ham å bli på skolen inntil et halvt år utover den fastsatte tid for å fortsette eller avslutte sin utdanning. Denne tillatelse gis av direktøren på vilkår som blir å fastsette ved reglement.

§ 9. Den som utskrives på prøve fra arbeidsskole, skal i prøvetiden være undergitt almindelige forskrifter, som blir å fastsette ved reglement, og for øvrig de særlige vilkår som direktøren måtte opstille. I det første år av prøvetiden skal han dessuten stilles under sådant tilsyn som direktøren anordner.

Hvis den som er utskrevet på prøve, ikke overholder de almindelige forskrifter eller de særlige vilkår som er opstillet, kan han, inntil 3 år efterat han er utskrevet, besluttet inntatt igjen i arbeidsskolen for inntil den gjenstående del av innsettelsestiden eller for inntil 1 år, om resttiden er kortere eller om vedkommende er utskrevet ved innsettelsestidens utløp. Ved utløpet av nevnte tid blir han i hvert fall endelig å utskrive.

Beslutning om gjeninntagelse i arbeidsskole av elev som er utskrevet på prøve eller for hvem behandlingen er avbrutt, fattes av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 10. Adgangen til å iverksette beslutning om anbringelse i arbeidsskole og til å gjenopta avbrutt behandling i sådan bortfaller ved foreldelse efter 3 år. For øvrig finner bestemmelsene i straffelovens § 73 tilsvarende anvendelse.

§ 11. De nærmere regler om arbeidsskoler og om elevenes behandling i disse, derunder også om refselsesmidler, gis av Kongen eller den han bestemmer.

§ 12. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen med Stortingets samtykke bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Lov om forandring i lov om forsikrings- 1 juni.
selskaper av 29 juli 1911. Nr. 3.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 mai 1928 sålydende:

I.

§ 104 i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 skal lyde:

Det i § 100 nr. 7 og § 101 nr. 8 omhandlede depositum skal utelukkende tjene til fyldestgjørelse av fordringer ifølge kontrakter om direkte forsikring, som det utenlandske selskap har avsluttet her i landet med norske statsborgere, med norske selskaper eller med norske institusjoner, eller til dekning av beløp som selskapet plikter å utrede i henhold til denne lov. Det kan derhos ved dom inndras i den utstrekning, som fornødiges til dekkelse av bøter, som selskapets representant måtte bli ilagt for overtredelse av nærværende lov.

Hvis det nevnte depositum som følge av prisfall på de deponerte verdier eller som følge av at disse er tatt til dekning av de forannevnte krav, eller av annen årsak går ned under det fastsatte beløp, påhviler det selskapet å utfylle det manglende innen fire uker, efterat representanten av Forsikringsrådet er anmodet derom.

Skjer det ikke, har selskapet forbrutt sin rett til å drive forsikringsvirksomhet her i landet. Forsikringsrådet har i så fall å bekjentgjøre dette i «Norsk Kunngjørelsestidende».

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.
(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

1 juni. **Lov om forandring i lov om kommunevalg**
Nr. 4. av 10 juli 1925.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 mai 1928 sålydende:

I.

I lov om kommunevalg av 10 juli 1925 foretas følgende forandringer:

§ 10 skal lyde: Valgbar til herredsstyre eller bystyre og pliktig til å ta imot valg er enhver som har rett til å stemme ved valget, og som ikke er utelukket eller fritatt.

Utelukket fra valg er fylkesmannen og borgermesteren.

Rett til å kreve sig fritatt for valg har:

- a. den som innen valgårets utløp har fylt 60 år,
- b. den som ved valgårets utløp har gjort tjeneste som medlem av herredsstyret eller bystyret de 3 siste år,
- c. den som har rett til fritagelse efter andre lover,
- d. den som påberoper sig svakelighet eller annen hindring som valgstyret godkjenner.

Den som vil kreve sig fritatt, bør melde dette til valgstyret så tidlig som mulig.

Valgstyret setter op en liste over dem som er fritatt efter eget forlangende.

§ 14, post 1, skal lyde: Valgstyret avgjør om forslagene til valglistor og tilbakekallelser efter § 13, post 3, skal godkjennes.

Oversittes fristene som er satt i § 13, post 1 a og 3, kan det ikke avhjelpes.

For øvrig skal valgstyret eller dets formann ved forhandling med den utpekte tillitsmann, søke å bringe forslag eller tilbakekallelse i foreskrevet stand.

Står en kandidat eller forslagsstiller på flere forslag, skal der gis ham pålegg om innen en bestemt frist å si fra, hvilket forslag han vil stå på. Svarer han ikke, strykes han av alle forslag. Viser det sig at der er opført en kandidat som kan kreve sig fritatt for valg og han ikke allerede har gitt melding i henhold til § 10, skal han få opfordring til innen en bestemt frist å si fra, om han krever sitt navn strøket. Gjør han ikke det, er hans rett til å kreve sig fritatt spilt. Er en kandidat ikke valgbar, strykes hans navn. Tillitsmannen kan bestemme hvilket navn skal settes i steden. Gjør han ikke det, rykker de efterfølgende op i uforandret rekkefølge.

Har flere forslag til valglistor samme overskrift, eller har et forslag en overskrift som ikke tydelig skiller sig fra andre forslags overskrift, og saken ikke blir ordnet ved for-

handling, seirer det forslag som først er kommet inn. Enerett 1 juni.
til partinavn i henhold til lov om stortingsvalg § 11 gir dog Nr. 4.
alltid fortrin.

§ 29, post 3, skal lyde: Stemmesedlen kan inneholde så mange navn som der skal velges representanter, og dessuten navnene på op til 10 personer. Navn som står på en offisiell liste, én eller flere ganger, kan velgeren føre op én gang til. Andre navn kan han føre op én eller to ganger. Den rekkefølge hvori han ønsker de opførte personer valgt, angir han enten ved plassen på stemmesedlen eller ved tilføiet nummer. Lyder stemmesedlen på flere navn enn tillatt, anses de overskytende som er opført sist i rekkefølgen, for uskrevet. Er samme navn opført flere ganger enn tillatt, gjelder det bare på de første plasser i rekkefølgen og strykes på de følgende.

§ 30 skal lyde: Dersom bestemmelsene i § 29 nr. 1, 2 og 5 ikke er iaktatt, skal stemmesedlen vrakes.

Ligger flere stemmesedler for samme valg i en konvolutt, skal alle vrakes, om de er ulike, men den ene godkjennes, om de er enslydende.

§ 35 skal lyde: Hver listes plasser besettes med dem av listens ordinære kandidater (§ 13, post 1, litr. c, første punktum) som har de fleste stemmer, i rekkefølge efter stemmetall, og i tilfelle av stemmelikhet efter deres orden på listen. Ved denne plassfordeling settes ut av betraktning navn på personer, som ikke er valgbare, likesom der på hver stemmeseddel bare tas med så mange navn i rekkefølgen, som der skal velges representanter.

De øvrige av listens ordinære kandidater i et antall såvidt mulig svarende til det tildelte representantantall med et tillegg av 2, blir varamenn i den orden og på den måte som er bestemt for representantene.

Er de ordinære kandidaters tall ikke tilstrekkelig, og listen har reservekandidater (§ 13, post 1, litr. c, siste setning), blir de ledige plasser å besette med disse efter stemmetall og i tilfelle av stemmelikhet efter deres orden på listen. Ved beregning av reservekandidatenes stemmetall medregnes ikke stemmer fra andre lister, som alene finnes på reservekandidatplassene.

§ 37 skal lyde: Er nogen blitt valgt til representant eller til varamann, som ikke plikter å motta valget (§ 10, tredje ledd), og som ikke har forspilt sin rett til å undslå sig (§ 14, post 1, fjerde ledd), skal han innen 3 dager efterat han har fått underretning om valget fra valgstyret, sende dette en skriftlig erklæring om, hvorvidt han mottar valget. Samtidig

1 juni. bør han på hurtigste måte, såsom gjennom telegraf eller telefon, søke sin beslutning bragt til valgstyrets kunnskap.

Nr. 4. Sender han ikke i tide skriftlig erklæring som nevnt, anses han for å ha mottatt valget.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

1 juni. **Lov om opium m. v.**

Nr. 5.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 mai 1928 sålydende:

§ 1. Denne lov kommer til anvendelse på opium og andre bedøvende stoffer, som anses egnet til misbruk og kan lede til lignende skadevirkning — efter Kongens nærmere bestemmelse.

§ 2. Innførsel, omsetning (overdragelse, erhvervelse og utlevering mot eller uten vederlag), sending, gjennomførsel, utførsel og tilvirkning må bare skje til medisinsk, videnskapelig eller teknisk bruk og i samnhøve med bestemmelser derom i lov eller i forskrift, utferdiget av Kongen i henhold til lov.

§ 3. Kongen gir forskrifter om lovens gjennomførelse og kontrollen.

Forskriftene kan for enkelte, flere eller alle de stoffer som loven omhandler, fastsette:

a. at innførsel, gjennomførsel og utførsel bare må skje efter særskilt tillatelse, utferdiget for hver gang og på fastsatt skjema av det departement som medisinalvesenet hører under. Før departementet utferdiger sådan tillatelse, kan det kreve fremlagt motsvarende tillatelse (til henholdsvis utførsel, gjennomførsel eller innførsel) fra den kompetente myndighet i vedkommende fremmede land,

b. at innførsel, gjennomførsel og utførsel bare kan skje gjennom visse, nærmere bestemte tollsteder,

- c. at innførsel, gjennomførsel, utførsel og tilvirkning av visse stoffer skal være forbudt,
- d. at utførsel til visse, nærmere bestemte land skal være forbudt,
- e. at utførsel bare kan skje ved personer som har rett til å selge gifter og apotekvarer,
- f. de nærmere regler for forskrivning og utlevering til publikum,
- g. at den som selger, utleverer, gjennomfører eller utfører, skal være pliktig til å gi de meldinger og opplysninger som departementet finner påkrevet,
- h. at loven og forskriftene også skal gjelde frihavner, fri-lagre og transittoplag.

§ 4. Overtredelse av denne lov eller av de forskrifter som utferdiges i henhold til den, straffes med bøter inntil 50 000 kroner eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge disse straffer.

På samme måte straffes den som medvirker til sådan overtredelse, samt den som er i besiddelse av nogen av de stoffer som loven omhandler, uten lovlig adkomst.

§ 5. Straffeprosesslovens §§ 217 og 228, jfr. § 240, får anvendelse ved overtredelse av nærværende lov eller av de forskrifter som utferdiges i henhold til den, uten hensyn til straffens størrelse.

§ 6. Stoffer som er innført, overdratt eller erhvervet mot eller uten vederlag eller sendt innen landet i strid med denne lov eller med de forskrifter som utferdiges i henhold til den, skal med tilhørende emballasje beslaglegges og inndras, uansett hos hvem de finnes eller av hvem de eies.

Det samme gjelder, når der foreligger forsøk på sådan overtredelse eller forsøk på utførsel.

Krav på inndragning kan gjøres gjeldende mot lovover-trederen, uten at eier eller besidder behøver å bli gjort til part. Kjennes ikke lovovertrederen eller finnes han ikke her i landet, kan kravet gjøres gjeldende mot besidderen.

Inndragning kan finne sted, selv om straffesak ikke rei-ses eller kan reises.

Departementet bestemmer hvorledes der skal forholdes med inndragne stoffer.

§ 7. Tollvesenets og postvesenets tjenestemenn skal straks melde til politiet tilfelle av ulovlig innførsel, sending og utførsel.

§ 8. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter.

1 juni. Fra samme tid opheves lov av 21 juni 1913 om inn- og
 Nr. 5. utførsel av opium m. v.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

1 juni. Lov om forandringer i lov om foranstalt-
 Nr. 6. ninger mot innførsel av smittsomme syk-
 dommer av 17 juni 1909.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 mai
 1928 sålydende:

I.

Efternevnte bestemmelser i lov om foranstaltninger mot
 innførsel av smittsomme sykdommer av 17 juni 1909 skal
 lyde således:

§ 8, 2net punktum. Erklæringen avfattes overensstem-
 mende med et av Kongen fastsatt skjema og underskrives av
 fartøiets fører og av dets læge, når sådan has ombord.

§ 14, 1ste ledd. I den utstrekning Kongen bestemmer,
 blir de i §§ 15—20 omhandlede foranstaltninger å bringe i
 anvendelse på fartøi, som:

1. kommer fra eller har anløpt landområde, som ifølge
 kunngjørelse er smittet, eller
2. har hatt eller ved ankomsten har sykdomstilfelle ombord,
 som er eller mistenkes for å være av sådan art som i
 § 13 omhandlet.

§ 21 nr. 4.

4. At personer som i flokk og følge ankommer til landets
 grense, nektes adgang til riket, inntil de efter helserådets
 bestemmelse for det enkelte tilfelle har gjennomgått de
 fornødne sanitære forholdsregler.

§ 21 nr. 6.

6. At gjenstander som kan være smitteførende, og som kom-
 mer fra smittet utenriks landområde, renses. Forsåvidt
 det gjelder fisk, skalldyr og friske grønnsaker, kan de,
 hvis de kommer fra sted, som er erklært kolerasmittet,
 forbyes innført, medmindre varen har vært underkastet
 en behandling, som er skikket til å tilintetgjøre kolera-

smittestoffet. Gjenstander som i strid med sådant innførselsforbud er eller søkes innført, kan tilintetgjøres. 1 juni.
Nr. 6.

II.

§ 24 opheves og §§ 25 og 26 blir henholdsvis § 24 og § 25.

III.

I samme lovs 3dje kapitel innskytes som § 26:

Anvendelsen av de i denne lov gitte bestemmelser begrenses ved de regler, som måtte være vedtatt i overenskomst med fremmed stat.

IV.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Lov om endring i lov om utskiftning m. v. 1 juni.
av 13 mars 1882. Nr. 7.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 mai 1928 sålydende:

Følgende paragrafer i lov om utskiftning m. v. av 13 mars 1882 skal herefter lyde således:

§ 47. Med hensyn til loddenes tiltredelse, som overalt ellers hvor det er fornødent, har utskiftningsretten å sette en viss frist eller visse frister, innen hvilke dens bestemmelser under rettslig tvang skal fullbyrdes eller etterkommes. Fristene må — utenfor det i § 84 omhandlede tilfelle — ikke settes nærmere forretningens slutning enn to måneder, medmindre samtlige vedkommende deri samtykker.

§ 66. Forinnen utskiftningen — det være sig i sin helhet eller delvis — er avsluttet, kan anke ikke finne sted. Herfra undtas dog de tilfelle, hvor nabo eller nogen, der ikke er erkjent som loddeier eller bruksberettiget, vil innanke fallen kjennelse, samt de tilfelle, hvor utskiftningsretten finner det hensiktsmessig å åpne adgang til påanke før forretningens avslutning og inntar i selve kjennelsen bestemmelse om, at den i tilfelle må påankes innen to måneder.

§ 76. Antar loddeier, at der ved underutskiftning er innløpet feil i kartet, beregningene eller målingsarbeidene, kan

1 juni. han innen to måneder fra forretningens slutning forlange
 Nr. 7. gjennemsyn hos utskiftningsstyrelsen, der lar gjennemsynet utføre ved en annen utskiftningsformann eller — i tilfelle — en annen hertil beskikket kyndig mann. Finnes ved gjennemsynet feil, som har hatt merkbar innflydelse på lodningen, pålegger utskiftningsstyrelsen vedkommende utskiftningsformann innen en viss frist å rette de påpekte feil og derefter i medfør av de foretatte rettelser å foranstalte lodningen omgjort.

Er der anket til retten, henstår omlodningen, til endelig dom er fallen, og blir i tilfelle å utføre i forbindelse med den forretning, dommen måtte foranledige. Er der anket til overutskiftning eller overskjønn, utføres den av gjennemsynet flytende omlodning under samme.

Forlangende av gjennemsyn stanser ikke utskiftningsens ikrafttreden. Foranlediger gjennemsyn omlodning, kan omlodningen og de under den trufne bestemmelser så vel som utskiftningen for øvrig, forsåvidt den er berørt av omlodningen, påankes innen to måneder fra omlodningens slutning.

For gjennemsyn betales til statskassen fra 10 til 100 kroner efter utskiftningsstyrelsens skjønn.

§ 92. Den bruksberettigede har rett til å kreve avløsning, når følgende to betingelser er til stede:

- a. at det enten for brukens utøvelse eller for dens fremtidige bevarelse skjønnes nødvendig, at rettigheten avløses og,
- b. at der uten vesentlig ulempe for eieren kan utlegges den bruksberettigede en til rettighetens verdi svarende andel av eiendommen, der gir ham adgang til en bruk i det hovedsakelige ensartet med den, han tidligere hadde.

Hvis rettigheten består i rett til hugst eller annen slags åvirke i skog, kan den bruksberettigede fordre avløsning, når kun en av disse betingelser er til stede.

For avløsning av rett til beite i skog kreves foruten betingelsene under a og b tillike, at den andel av skogen, som skal utlegges som vederlag for beiteretten, er best skikket for opdyrkning, beitekultur eller av liten betydning som skogproduserende grunn.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Lov om midlertidig forhøielse av losbetalingen. 1 juni.
Nr. 8.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 mai 1928 sålydende:

Fra 1 juli 1928 til 1 juli 1929 skal lospengene som beregnes av så vel lospliktige som ikke lospliktige fartøier efter taksttabellene i lov om losvesenet av 26 mai 1899, jfr. lov av 2 april 1917, erlegges med et tillegg av 60 pct.

Av tillegget for de lospliktige fartøiers vedkommende tilfaller de 50 pct. vedkommende sportellønte los, mens de resterende 10 pct. henlegges til et fond, hvorav der efter Kongens nærmere bestemmelse utbetales grunnbidrag til loser samt bidrag til skøitehold og til bestridelse av utgifter ved losgutters lønn.

For stasjoner, hvor losintradene er så betydelige, at de enkelte losers inntekter blir uforholdsmessig store, når de foruten taksten, tillike skal oppebære grunnbidrag og tillegg efter foranstående, kan Kongen eller den han dertil bemyndiger, bestemme, at losenes anpart av tillegget skal nedsettes eller endog, at den helt skal bortfalle, likesom også, at der ikke skal tilståes dem noget grunnbidrag eller annet bidrag av fondet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

Kronprinsregentens resolusjon, hvorved der i forbindelse med sanksjon av foranstående lov av 1 juni 1928 nr. 8 er gitt Forsvarsdepartementet bemyndigelse til å treffe de i sakens anledning nødvendige forføyninger. 1 juni.

Lov om forandring i lov av 13 juli 1921, 1 juni.
inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue. Nr. 9.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 31 mai 1928 sålydende:

I.

§ 7 i lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue, skal herefter lyde således:

1 juni. Nr. 9. Innenlandske aktieselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper ilignes formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000,00 av formuen (herunder dog ikke innbefattet aktier eller parter i andre sådanne selskaper). De blir å iligne inntektsskatt (selskapsskatt) med 6 pct. av sin samlede årsinntekt, dog med fradrag av den del av samme, som skriver sig fra utbytte (rente) av aktier (parter) i andre sådanne selskaper. Derhos blir de å iligne skatt (fondsskatt) av den del av den samlede årsinntekt — uten fradrag som nevnt — som ikke tildeles aktionærene (parthaverne), jfr. § 3.

Ved utligningen av fondsskatt blir årsinntekten ikke å ansette ved gjenemsnittsberegning, hvorimot der i inntekten for siste år gjøres fradrag for underskudd som selskapet har hatt i de forutgående 2 år. Underskudd i det første av de 2 år kommer dog kun til fradrag i den utstrekning hvori det ikke er opveiet med en inntekt i det annet år.

II.

Denne lov trer i kraft straks og anvendes første gang ved utligning av statsskatt for budgettåret 1928—1929.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juni 1928.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

1 juni. **Kongelig kunngjøring** om avgift til statskassen av apotekenes omsetning.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 15 mai 1928 gjort følgende vedtak om avgift til statskassen av apotekenes omsetning:

Den som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 med senere tilleggslover eller med plikt til å underkaste sig en ny apoteklovs bestemmelser, eller som frivillig har underkastet sig bestemmelsene om avgift, skal for budgettåret 1 juli 1928—30 juni 1929 svare avgift til statskassen av sin omsetning efter nedenstående regler:

§ 1.

1. De første kr. 25 000,00 av omsetningen skal være avgiftsfri.
2. Fra restbeløpet trekkes 25 pct. for frie handelsvarer m. v.

3. Av den tiloversblevne omsetning svares følgende avgifter: 1 juni.

Av 1ste kr. 5 000,00 (eller deler derav) 1 pct.

» 2net » 5 000,00 —»— 2 »

» 3dje » 5 000,00 —»— 3 »

» 4de » 5 000,00 —»— 4 »

» 5te » 5 000,00 —»— 5 »

» 6te » 5 000,00 —»— 6 »

» 7de » 5 000,00 —»— 7 »

» overstigende omsetning 8 »

§ 2. Til et apoteks omsetning regnes alle beløp, som er innkommet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enehandel eller ikke. Dog blir ikke de beløp & medregne, som er innkommet for varer, som enten direkte eller gjennom mellommenn forhandles til andre apotek.

Omsetning ved filialapotek og medikamentutsalg blir & beregne særskilt fra hovedapotek.

§ 3. Det departement, som medisinalvesenet hører under, kan helt eller delvis frafalle avgiften for apotekere, med hvem der er inngått eller inngåes overenskomst om avståelse av salgbare apotekprivilegier.

Departementet kan likeledes helt eller delvis frafalle avgiften, hvor det vilde falle særlig trykkende for vedkommende & utrede den.

§ 4. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10,00 opkreves ikke.

Dette Stortingets vedtak bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 1 juni 1928.

Under rikets segl.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

Kongelig kunngjørelse om arveavgift til statskassen for budgettåret 1 juli 1928 til 30 juni 1929. 1 juni.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 11 mai 1928 fattet følgende beslutning:

§ 1. I budgett-terminen 1 juli 1928—30 juni 1929 skal der til statskassen erlegges avgift av i dette tidsrum fallen arv, hvad enten den tilfaller arvinger efter loven, ved testament eller efter overenskomst, herunder arveforskudd, hvorav avgift ikke allerede er erlagt, og døds-gaver (jfr. lov av 23 september 1921 §§ 2 og 3).

1 juni.

§ 2. Avgiften erlægges efter nedenstående regler:

- a. Av arv, som tilfaller arvelaterens slektninger i rett nedstigende linje samt adoptivbarn, der er adoptert før deres fylte 18de år, så vel som pleiebarn og stebarn, som finnes & kunne likestilles med sådanne adoptivbarn, erlægges:

av de første kr. 5 000,00 av hver enkelt arvelodd intet

>	arveloddens næste kr.	10 000,00		1	pct.
>	—	>	10 000,00		2 >
>	—	>	10 000,00		3 >
>	—	>	20 000,00		4 >
>	—	>	30 000,00		5 >
>	—	>	30 000,00		6 >
>	—	>	30 000,00		8 >
>	—	>	40 000,00		10 >
>	—	>	50 000,00		12 >
>	—	>	50 000,00		15 >
>	—	>	100 000,00		20 >
>	—	>	100 000,00		25 >
>	dens overskytende beløp				30 >

- b. Av arv som tilfaller arvelaterens foreldre erlægges:

av de første kr. 3 000,00 intet

>	>	næste >	10 000,00		3	pct.
>	>	—	>	10 000,00		4 >
>	>	—	>	20 000,00		5 >
>	>	—	>	20 000,00		6 >
>	>	—	>	30 000,00		8 >
>	>	—	>	30 000,00		10 >
>	>	—	>	40 000,00		12 >
>	>	—	>	40 000,00		15 >
>	>	—	>	50 000,00		20 >
>	>	—	>	50 000,00		25 >
>	>	—	>	100 000,00		30 >
>	>	—	>	100 000,00		35 >
>	det overskytende beløp					40 >

- c. Av arv, som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett opstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av arvelaterens slektninger i de samme linjer og ledd, erlægges:

av de første kr. 1 000,00 av hver enkelt arvelodd intet

>	arveloddens næste kr.	9 000,00		6	pct.
>	—	>	10 000,00		7 >
>	—	>	20 000,00		8 >
>	—	>	20 000,00		10 >
>	—	>	30 000,00		12 >
>	—	>	30 000,00		15 >
>	—	>	40 000,00		20 >
>	—	>	40 000,00		25 >

av arveloddens næste kr.	50 000,00		30 pct.	1 juni
> — — >	50 000,00		35 >	
> — — >	100 000,00		40 >	
> dens overskytende beløp			50 >	

d. Av arv, som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, forsåvidt de alene har almennyttige formål, og styret har sitt sæte her i landet, erlegges ingen avgift, medmindre der helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til nydelse av rentene, i hvilket tilfelle der blir å erlegge avgift med 10 pct.

e. Av all annen arv erlegges:

1. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter testament:

av de første kr. 1 000,00 av hver enkelt arvelodd intet

> arveloddens næste kr.	9 000,00		10 pct.	
> — — >	10 000,00		12 >	
> — — >	20 000,00		15 >	
> — — >	20 000,00		20 >	
> — — >	40 000,00		25 >	
> — — >	50 000,00		30 >	
> — — >	50 000,00		35 >	
> — — >	100 000,00		40 >	
> dens overskytende beløp			50 >	

2. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter loven (ab intestato):

av de første kr. 1 000,00 av hver enkelt arvelodd intet

> arveloddens næste kr.	9 000,00		20 pct.	
> — — >	10 000,00		25 >	
> — — >	20 000,00		30 >	
> — — >	20 000,00		35 >	
> — — >	40 000,00		40 >	
> — — >	50 000,00		45 >	
> — — >	50 000,00		50 >	
> — — >	100 000,00		55 >	
> dens overskytende beløp			60 >	

§ 3. Fra avgiftsplikten undtas:

1. Arvemidler (arveforskudd, gaver) som tilfaller arvelaterens ektefelle.

2. Boer, hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 2000,00.

3. Arvemidler, der tilfaller personer, som stod i tyendeforhold til arvelateren ved dennes død forsåvidt angår den del av arven, som ikke overstiger et beløp av kr. 2000,00.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 1 juni 1928.

Under rikets segl.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket.

OLAV.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

1 juni.

Kronprinsregentens resolusjon, hvorved bestemmes:

- I. I henhold til § 12 i lov nr. 1 av 29 april 1927 om lægers rettigheter og plikter fastsettes regler for lægers optegnelser om sin virksomhet overensstemmende med et fremlagt utkast.
- II. Sosialdepartementet bemyndiges til å foreta forandringer i reglene og til å supplere dem.

De i post I omhandlede regler er sålydende:

1. Enhver læge skal gjøre ordnede optegnelser over sin lægevirkosomhet som nedenfor anført av hensyn til de til enhver tid gitte bestemmelser om innberetning til offentlig myndighet. Optegnelsene skal enten føres i en protokoll eller efter kartoteksystern med kort og skjemaer for hver enkelt patient.
2. Optegnelsene om den enkelte patient skal inneholde:
 1. Den sykes navn, alder og adresse.
 2. En kort sykehistorie.
 3. Den stillede diagnose.
 4. Den iverksatte behandling.
 5. Når undersøkelser, konsultasjoner, besøk etc. har funnet sted.
3. Optegnelsene skal opbevares nedlåst.
4. Efter lægens død skal optegnelsene — såfremt de ikke blir overtatt av annen læge — av boets vedkommende enten sendes medisinaldirektøren eller straks opbrennes, hvorom medisinaldirektøren skal underrettes.
5. Ved avkall og fradømmelse av autorisasjon bestemmer Sosialdepartementet hvad der skal gjøres med optegnelsene under hensyntagen til det som er bestemt i punkt 4.

1 juni.

Kronprinsregentens resolusjon, hvorved de i § 1 A i plakaten av 25 oktober 1918 angående avleggelse av svenneprøver og kontrollen dermed fastsatte prøver for bokbindere og konditorer endres således at prøvene får følgende ordlyd:

For bokbindere: «Innbinding av 4 bøker i stor oktav — 2 med sprengt snitt, 1 med glittet rødsnitt, 1 med almindelig gullsnitt, alle med håndforgylling — innbundet i pappbind, shirtingbind, chagrin velskbind, helt skinnbind, eller innbinding av 3 protokoller — 1 på 4 bøker bicub i halv mollskinn med papirregister og ryggtitel, 1 på 6 bøker små median i hel mollskinn med utskårne beslag, skinnregister, rygg- og sidetitel, 1 på 6 bøker små median i helt skinnbind med skinnregister, ryggtitel og sidene utstyrt med blindtrykk.»

For konditorer: «Å bake 2 kg. butterdeig helt ferdig. Å lage en større garnert dessertkake, en kransekake eller en opsats av samme masse, samt 5 sorter småkaker, hvorav 2 sorter makroner.»

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Sønns boktrykkeri. Oslo.